

תת"ע 6828/06/12 - מדינת ישראל נגד נהאיה קורבי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6828-06-12 מדינת ישראל נ' קורבי
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נהאיה קורבי

הנאשמת

הכרעת דין

הנני מזכה את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום מחמת הספק.

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 25.12.11 בשעה 22:00 העמידה את רכבה ליד תמרור 437 המסמן מקום חניה לרכב של נכה בניגוד לתקנה 72 (א') (16) לתקנות התעבורה.
2. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום.
3. התביעה הביאה כעד מטעמה את השוטר יוסף בוזגלו אשר ערך את הדו"ח ת/1 בו ציין את הדברים הבאים:

"במהלך סיור שגרתי בניידת כחול לבן בנסיעה ממזרח למערב על הרחוב הנ"ל הבנוי ברח' בן עמי 7 בסמוך לחנות מיטב הבחנתי ברכב הנ"ל עומד כבוי על גבי סימון על הכביש כשבחזיתו תמרור 437 על עמוד. נראה היטב קשר עין עם הרכב הנ"ל, בעליו לא נמצאים במקום. המקום מואר היטב בתאורת רחוב. לציון כי על גבי הרכב לא נראה תו נכה ועל פי מסוף אינו שייך לנכה...".

4. בעדותו בביהמ"ש ציין עד התביעה כי אין זה ממנהגה של המשטרה לצלם רכבים החונים בחניית נכה.

5. מטעם ההגנה העידה הנאשמת וכן העיד מר מוחמד חלוואני, שכנה דאז של הנאשמת, אשר חניית הנכה הוקצתה לו, בשל נכותו.

בעדותה בביהמ"ש מסרה הנאשמת את הדברים הבאים:

"אני מתגוררת ברח' בן עמי 7 בעכו. אני בעלת רכב מסוג יונדאי. באתי בערב הביתה. חניתי בחנייה שלי בדיוק במקום שבתמונות. חניית הנכה שייכת לשכן שלי מקומה שלישית.

נתקבל וסומן 1/נ-ו/2.

השכן שלי לא יוצא מהבית בגלל המצב שלו. ואני לא יכולה להגיע לביתי ולהחנות במקום של השכן שלי שאני יודעת הוא נכה על כיסא גלגלים, כי אם יבוא ולא ימצא מקום לחנות זה בעיה, מבחינה אנושית ותרבותית. אם באתי הביתה ולא מצי חנייה, יש לנו חנייה פנימית ברחבה גדולה מאוד. אם אני מוצאת מקום ברחוב, אני מחנה בחוץ כדי לא להפעיל את השער חשמלי .

כל המשפחה הייתה אצלי בבוקר בבית. בעלי קרא לי הסתכלתי מהחלון וראיתי שיש לי דו"ח באוטו. הוא בדק וראה שזה 1000 שקל. חשבתי שזה טעות של עירייה כי יש לי תושב. אמרתי לבעלי תחזיר את הדו"ח לאוטו ואני אגש למשטרת התנועה ממול. לא הזזתי את האוטו. אמרתי להם שיש לשוטר טעות. אמרו לי לגשת למרכז ארצי. כשחזרתי השכן היה למטה עם אבא שלו. הוא אמר אני מאוד מצטער. הוא שצילם לי את התמונות. הוא ואבא שלו, אמרו אני אכתוב לך מכתב וצילם את התמונות. שלחתי את המכתב באותו יום.

המכתב סומן 3/נ.

אני גם כתבתי מכתב והגשתי. אני באתי לבית שלי. מבחינה אנושית חניתי והדו"ח משעה עשר וחצי בלילה..."

6. בחקירתה הנגדית ציינה כי עוד באותו יום פנתה ללשכת התנועה, לא זוכרת עם מי היא דיברה ופעלה כפי שנאמר לה ע"י אותו שוטר, לפנות בפניה בכתב למשטרה.

בהמשך לחקירתה הנגדית, ציינה, כי היא לא חנתה במקום הנטען הן מאחר והיא שומרת חוק וגם מבחינה אנושית. הנאשמת היתה מוכנה להישבע בקוראן שלא חנתה בחניית הנכה.

7. מטעם ההגנה העיד גם מר מוחמד חלוואני אשר מסר בעדותו בביהמ"ש:

"באותה העת גרתי בבלוק של הנאשמת. היא שכנה שלי, גרה מעליי, באותו רחוב היתה לי חניה פרטית. מספר הרכב שלי: 21-472-67, מאשר שבתמונה זה הרכב שלי.

עמוד 2

בתמונה רואים את הרכב בחניית הנכים ששייכת לי..."

בהמשך עדותו מסר כי באותו יום, לאחר שירד מביתו הבחין בדו"ח החניה על רכבה של הנאשמת. אז לאחר שהנאשמת ירדה לרכבה, הוא ואביו צילמו את התמונות אשר הוגשו לביהמ"ש.

בנוסף, אישר כי שלח מכתב למשטרת ישראל (נ/4) בו הוא תמך בגרסתה של הנאשמת לפיה הוא זה שחנה בחניית הנכים נשוא כתב האישום.

8. לאחר לבטים לא מעטים בתיק זה, הגעתי למסקנה, כי יש לזכות את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום מחמת הספק. עד התביעה העיד בפניי בצורה ברורה ועניינית וניכר היה כי הוא מכיר היטב את חוקי התנועה והתקשיתי להאמין כי עד התביעה טעה במקרה דנן.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מעדותו של בעל החניה מר מוחמד חלוואני אשר במכתב ששלח למשטרת ישראל ובעדותו בפניי מסר כי רכבו חנה בחניית הנכים שהוקצתה לו ותמך למעשה בגרסת הנאשמת לפיה לא חנתה בחניית נכה, כנטען בכתב האישום.

9. במצב דברים זה, לא ניתן להכריע בין שתי הגרסאות הסותרות ולכן הספק צריך לפעול לטובת הנאשמת ואני מחליט לזכותה מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום מחמת הספק.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ה' אייר תשע"ד, 05 מאי 2014, בהעדר הצדדים.